

felicja kruszevska

SEN

teatr różności

Felicja Kruszevska urodziła się w 1897 r. we wsi Orda na Podolu. Uczyła się w Warszawie, najpierw w Szkole Handlowej, a później studiowała filologię polską i angielską u profesorów Ujejskiego i Tretiaka oraz dziennikarstwo w Szkole Nauk Politycznych. Zamiłowanie do nauki, a zwłaszcza do literatury przejawiała od najmłodszych lat. Kilkakrotna operacja nogi i związana z tym konieczność długotrwałego leżenia w łóżku była dla niej okazją do systematycznego poszerzania wiedzy i sumiennych lektur. W 1918 r. pracowała jako sanitariuszka — najpierw w

Warszawie, potem w szpitalu w Krakowie. Po powrocie do Warszawy kontynuowała studia, a od 1923 r. rozpoczęła druk swoich poezji. Podjęła pracę w Kasie im. Mianowskiego, gdzie uzyskała fundusze na wyjazd do Paryża dla uzupełnienia studiów. Przebywała też pewien czas w Anglii. Podczas okupacji Kruszevska nadal tworzyła (otrzymała nagrodę w konspiracyjnym konkursie na „Hymn Polski Walczącej”) i brała czynny udział w walce z okupantem. 19 marca 1943 r. podczas łapanki w pociągu, którym jechała z Warszawy na wieś do matki, Kruszevska

umiera — prawdopodobnie popełniła samobójstwo, wielokrotnie powtarzała, że nie da się wziąć żywa hitlerowcom.

Kruszevska pisała pierwsze wiersze już w szkole, zdobywając uznanie swoich koleżanek. W 1923 r. wydała pierwszy tomik poezji „Przedwiosnie”, po którym ukazały się następnymi: „Stąd-Dotąd” (1925), „Siano” (1927) i „Twarzą na Zachód” (1932). Głównym jej dziełem jest sztuka „Sen”, powstała w 1925 r. Prapremiera „Snu” odbyła się 17 marca 1927 r. w Wilnie, w Reducie, w reżyserii Edmunda

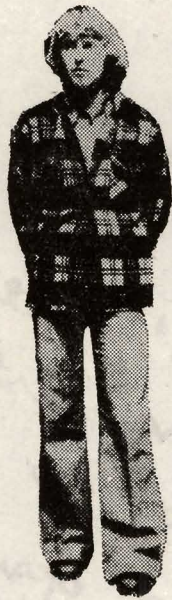
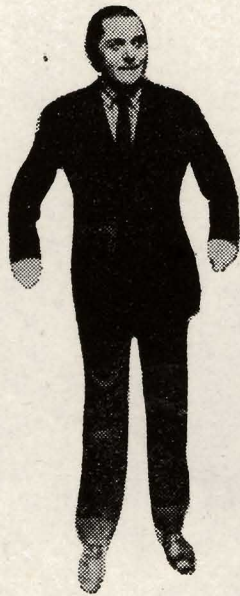
Wiercińskiego i scenografii Iwo Galla. W tym samym roku Wierciński z częścią zespołu odszedł z Reduty i założył zespół Sceny Nowej. Ten zespół we wrześniu 1927 r. przygotował nową premierę „Snu” w Poznaniu w reżyserii Wiercińskiego i scenografii Feliksa Krassowskiego, a następnie prowadził z tą sztuką objazd, występując również w Warszawie. Po wojnie „Sen” znalazł się w repertuarze Teatru Wybrzeże, gdzie w styczniu 1974 r. odbyła się premiera tej sztuki w reżyserii Stanisława Hebanowskiego i scenografii Mariana Kołodziejca.

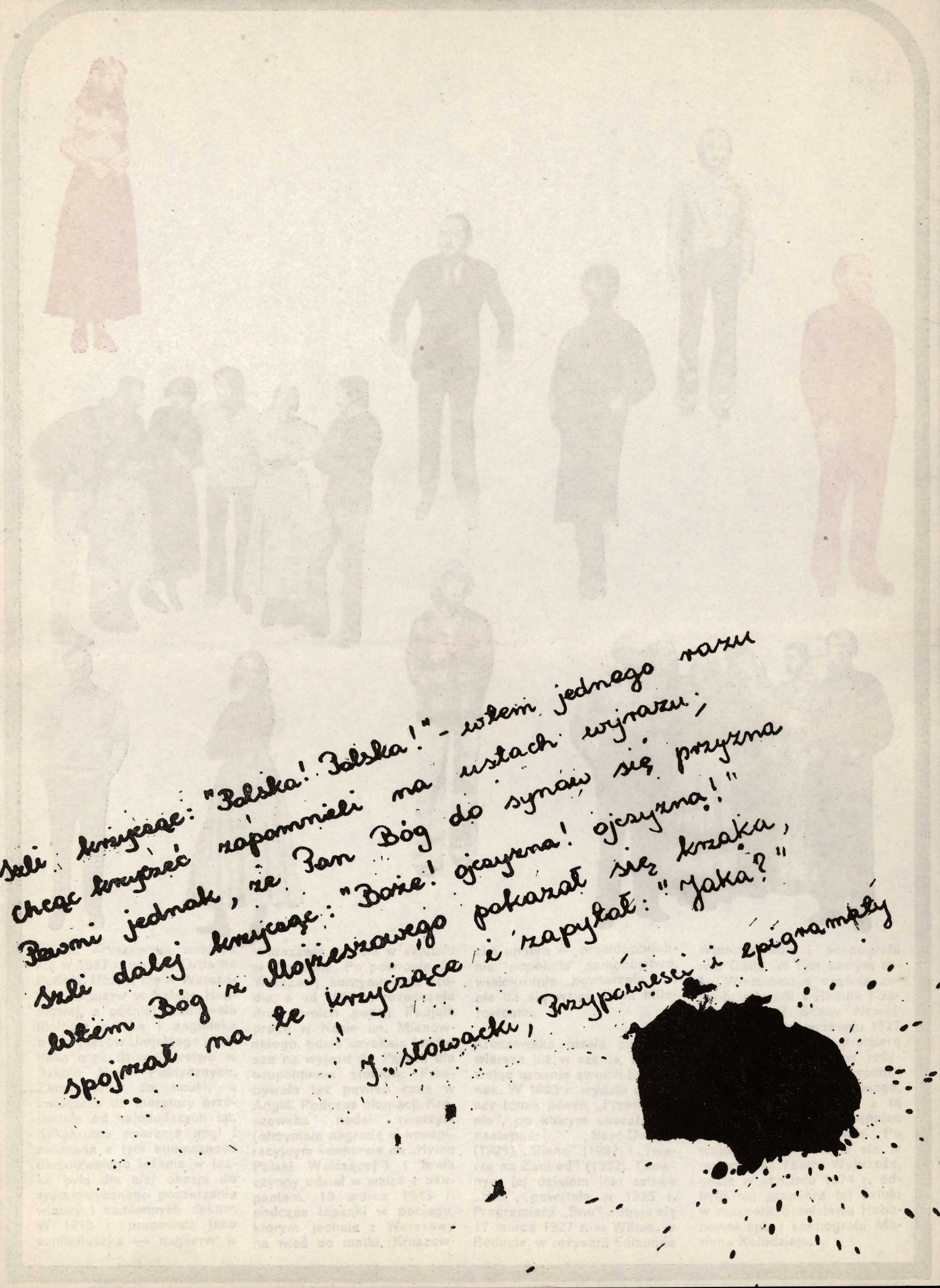
Wiercińskiego i scenografii Małgosi Kolodziej. Nowskiego i scenografii Małgosi Kolodziej. W 1918 r. pracowała jako wiedz i sumiennych lektur. W 1918 r. pracowała jako sanitariuszka — najpierw w

Warszawie, potem w szpitalu w Krakowie. Po powrocie do Warszawy kontynuowała studiów. Podjęła pracę w Kasie im. Mińskiego, gdzie uzyskała tytuł. W 1923 r. rozporządziła nie da się widzieć żywa hitlerowcom.

Kruszewska pisała pierwsze wiersze już w szkole, zdobywając uznanie swoich koleżanek. W 1923 r. wydała pierwszy tomik poezji „Przedwiosna”, po którym ukazały się następujące: „Stąd-Dotąd” (1925), „Siano” (1927) i „Twarzą na Zachód” (1932). Głównym jej dziełem jest sztuka „Sen”, powstała w 1925 r. Prapremiera „Snu” odbyła się 17 marca 1927 r. w Wilnie, w Reducie, w reżyserii Edmunda

Kruszewska urodziła się w 1897 r. we wsi Orda na Podolu. Uczyła się w Warszawie, najpierw w Szkole Handlowej, a później studiowała filologię polską i angielską u profesorów Ujejskiego i Trelińskiego, gdzie uzyskała tytuł. W 1923 r. wyjechała do Paryża dla uzupełnienia studiów. Przepędziła tam pewien czas w Anglii. Podczas okupacji Kruszevska nadal tworzyła (otrzymała nagrodę w konkursie „Hymn Polski Walczącej”) i brała czynny udział w walce z okupantem. 19 marca 1943 r. podczas łapanki w podziemku, którym jechała z Warszawy na wieś do matki, Kruszew-

Szeli krzyca: "Zalska! Zalska!" - wtem jednego razu
chce krzyść napomnieli na ustach wyrazu;
Bawmi jednak, że Pan Bóg do synów się przyzna
Szeli dalej krzyca: "Bawie! ojczyzna! ojczyzna!"
Wtem Bóg "Mojeszowego pokarał się krzaka,
spojmat na te krzyzące i zapytał: "Jaka?"

J. Stowacki, Przypowieści i epigramy

OBSADA

Dziewczynka, której się śni

Elżbieta Starostecka

Ewa

Małgorzata Załuska

Zielony Pajac, który powinien wisieć na lampie

Jerzy Bończak

Wystaniec

Czesław Roszkowski

Człowiek, którego Dziewczynka kocha w życiu

Jerzy Turek

Towarzystwo

Krystyna Adamiec, Wiesława Kwaśniewska,
Walentyna Mołdawanowa Maciej Dzienisiewicz
Jan Młodawski, Andrzej Strzelecki

Kolorowi

Stanisława Kowalczyk, Irena Laskowska,
Katarzyna Skolimowska, Maria Winiarska,
Tadeusz Grabowski, Jerzy Kozakiewicz,
Marian Łącki, Zbigniew Prus

Przechodnie

Krystyna Adamiec, Stanisław Kowalczyk,
Jerzy Duszyński, Tadeusz Grabowski,
Jerzy Kozakiewicz, Jan Młodawski,
Zbigniew Prus, Edward Wichura

Janek

Marek Lewandowski

Matka

Wiesława Mazurkiewicz

Urzednicy

Jerzy Duszyński, Tadeusz Grabowski,
Marek Kępiński, Marian Łącki,
Zygmunt Rzuchowski, Edward Wichura

Urzędnik od Osobnego Stolika

Andrzej Stockinger

Wódz Czarnych Wojsk

Zdzisław Maklakiewicz

Dama z Komitetu

Maria Krawczyk

Panowie z Komitetu

Jerzy Duszyński, Edward Wichura

Czarne Wojska, tłum

Ruch sceniczny

Tadeusz Wiśniewski

Asystent reżysera

Andrzej Strzelecki

Inspicjent

Irena Koman

Sufler

Nina Polakówna

Dekoracje

Jan Polewka

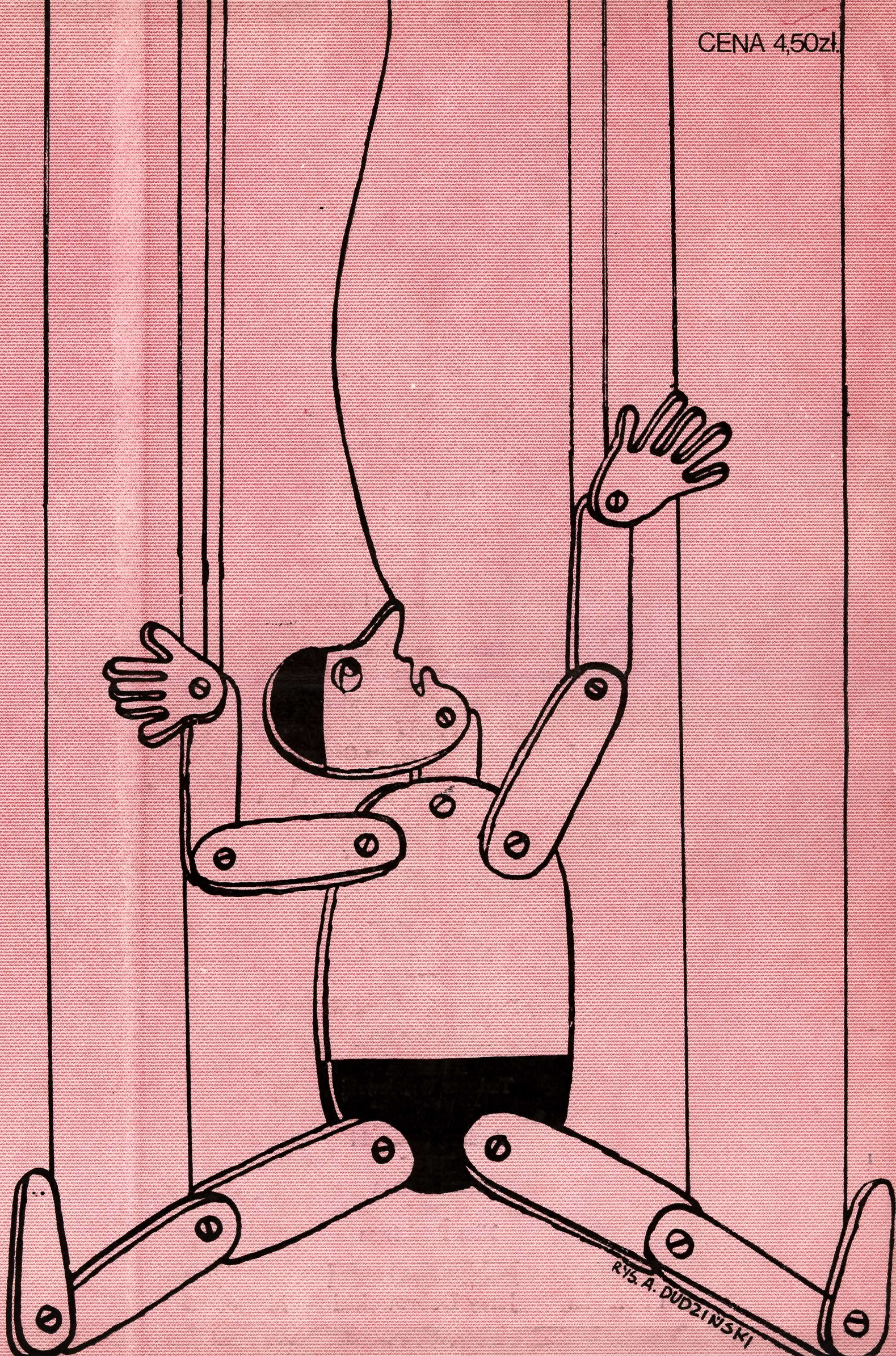
Opracowanie tekstu i reżyseria

Jerzy Dobrowolski

Kostiumy

Małgorzata Treutler

CENA 4,50zł

opr. graficzne: M. MROŚCZAK

RYS. A. DUDZIŃSKI